

BI ZAKURRAK.

Biyetan chikiyenak
bi belarrik motzak,
zituben, bañan oso
letagin zorrotzak;
besteak letagiñak
onak etzituben,
bañan oso belarri
ederrak zituben;
eta ala zirala
gertatutzen biyak,
bein topozturik ziyon
belarri aundiyak
esan pasatzekoan;
— agur lagun zarra,
eztaramak kaskezur
ori gauza charra;
¿zein merkatutan saldu
dituk belarriyak,
bat beren iretzako
gorde gabe, biyak?
eltze kirten gabe bat
dirurik buruban,
ai zer gauza ederra
abillen munduban;
eta besteak ura
penaz aitu arren,
nola ustez ark ainbat
indar etzekarren,
etzion nai izandu
itzikan eranzun,

išill išillik zion
 esan dana entzun;
 bañan alako batez
 azpitikan gora,
 begiraturik ari
 parrezko abora,
 ikusi zion arma
 onik etzubela,
 ortzadura guziya
 galduba zubela,
 non bait lenaz borroka
 asko egiñetan,
 eta ontaz eldurik
 aundiyari bertan,
 asi ziran borroka
 oso gogor biyak,
 eta itsatsirikan
 agiñak chikiyak,
 aundiya eziñ elduz
 zan artean ari,
 belarriyak atera
 zizkan aundiyari.

. . . . .

Chikiya gelditu zan
 ortz ederren jabe,
 aundiya ortzik eta
 belarririk gabe;
 irakurtza onek du
 kontu au esaten,
 panparroi burlosoak
 entendi dezaten.

RAMON ARTOLA.

